

...-I ÍTÉLŐTÁBLA

Gf. III. .../2012/5. szám

A ...-i Ítéltábla a Dr. Ács Ferenc Ügyvédi Iroda (ügyvédi iroda címe, ügyintéző: Dr. Ács Ferenc ügyvéd) által képviselt felperes neve (felperes címe, Cg....; adószáma: ...) felperesnek-, az ÁZSIÓ Könyvszakértő, Gazdasági Tanácsadói, Szolgáltatói és Kereskedelmi Kft. (felszámoló szervezet címe, felszámolóbiztos: Pekk Antal) felszámoló szervezet által képviselt alperes neve (alperes címe, Cg....; adószáma: ...) I. r. és a Molnár Ügyvédi Iroda (ügyvédi iroda címe, ügyintéző: Dr. Molnár József ügyvéd) által képviselt alperes neve (alperes címe) II. r. alperesek ellen, vételár megfizetése iránt indított perében, a ...-i Bíróság 2010. november 11. napján kelt, 1.G.../2010/6. számú ítélete ellen a II. r. alperes részéről 9. sorszám előterjesztett fellebbezés alapján indult másodfokú eljárásban - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett részét helybenhagyja.

Kötelezi a II. r. alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 100 000 (Egyszázezer) Ft másodfokú perköltséget, az államnak - külön felhívásra - 900 000 (Kilencszázezer) Ft le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s :

A fizetési meghagyásos eljárásból alakult perben 6. sorszámon meghozott ítéletével az elsőfokú bíróság egyetemlegesen kötelezte az I. r. és II. r. alperest, hogy 15 napon belül fizessenek meg a felperesnek 19 550 000 Ft-ot és annak a 2010. február 1. napjától a kifizetés napjáig járó, a mindenkori jegybanki alapkamat kétszeresének megfelelő mértékű késedelmi kamatát, valamint 983 125 Ft perköltséget. Kötelezte az I. r. és II. r. alpereseket az állam javára az adóhatóság felhívására 900 000 Ft le nem rótt illeték egyetemleges megfizetésére is.

A megállapított tényállás szerint a közöttük 2009. október 20-án létrejött megállapodás alapján a felperes a telephelyén 850 tonna ... minőségű cementet adott át a I. r. alperes részére, amit az 2009. november 30. és december 15. között saját fuvarszövegével elszállított. Az áru ellenértékét a felperes az I. r. alperes felé 15 640 000 Ft + áfa összegben kiszámlázta. A vételárát azonban az I. r. alperes - amelynek megfizetéséért a II. r. alperes készfizető kezességét vállalt - nem egyenlítette ki, 2010. január 15-én a cementet a felperes felé visszaszámlázta, 2010. április 7-én pedig felszólította a felperest a 850 tonna cement elszállítására.

A felperes a keresetében vételár címén a kiszámlázott 15 640 000 Ft + áfa és annak a 2010. február 1-től a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű kamata, valamint perköltsége megfizetésére kérte egyetemlegesen kötelezni az alpereseket.

Az elsőfokú bíróság az ítéletében rögzítette, miszerint az alperesek azon túl, hogy a fizetési meghagyás ellen benyújtott ellentmondásukban a tartozásuk fenn nem állása indokaként arra hivatkoztak, hogy a felperes hibásan teljesített, mert a szállított cement nem felelt meg a szerződésben rögzítetteknek és ezért a számláját az I. r. alperes vissza is küldte, egyéb ellenkérelmet nem terjesztettek elő. A védekezésükben hivatkozott állításuk bizonyítása, miszerint az áru a teljesítéskor hibás volt, a Pp. 164.§ (1) bekezdése alapján az alpereseket terhelte, az alperesek azonban a bizonyítási kötelezettségüknek annak ellenére nem tettek eleget, hogy az elsőfokú bíróság 4. sorszámú végzésével tájékoztatta őket a bizonyítási kötelezettségről, a bizonyítás elmulasztásának és eredménytelenségének, valamint a bizonyítási indítvány késedelmes előterjesztésének jogkövetkezményeiről. Mivel az alperesek a hibás teljesítést nem bizonyították, a bíróság az I. r. alperest a Ptk. 379.§ (1) bekezdése, a II. r. alperest pedig - készfizető kezesi felelőssége alapján - a Ptk. 272.§ (1) és 274.§ (1) bekezdése alapján a keresettel egyezően, egyetemlegesen marasztalta.

Az ítélet ellen az alperesek nyújtottak be fellebbezést, az I. r. alperes fellebbezését azonban az elsőfokú bíróság a 2012. január 25. napján meghozott 25. sorszámú, és fellebbezés hiányában 2012. március 20-án jogerős végzésével hivatalból elutasította.

A II. r. alperes a fellebbezésében az ítélet megváltoztatását és a felperes keresetének elutasítását kérte, amit azzal indokolt, hogy az ítélet megalapozatlan és iratellenes, mert a lefolytatott bizonyítás ellenére az elsőfokú bíróság helytelenül állapította meg a tényállást és téves következtetést vont le.

A felperes a fellebbezési ellenkérelmében elsődlegesen a II. r. alperes fellebbezésének hivatalból történő elutasítását kérte, mivel - álláspontja szerint - az elsőfokú bíróság azzal kapcsolatos hiánypótlási felhívásának sem határidőben, sem azt követően nem tett eleget, ezért a fellebbezés másodfokú érdemi elbírálásra alkalmatlan. Érdemben pedig az elsőfokú bíróság ítélete fellebbezett részének helybenhagyását kérte, annak helyes indokai alapján.

Az ítélet tábla mindenekelőtt rögzíti, hogy bár a felterjesztett iratokból megállapította, a II. r. alperes valóban nem tett eleget az elsőfokú bíróság 8. sorszámú végzésében közölt annak a hiánypótlási felhívásnak, mely szerint terjesszen elő határozott fellebbezési kérelmet és jelölje meg, hogy az elsőfokú ítélet megváltoztatását mennyiben kéri, ez a mulasztás azonban nem adott alapot a fellebbezés érdemi vizsgálat nélkül történő hivatalbóli elutasítására, mert az II. r. alperes - a perorvoslatra nyitva álló törvényes határidőn belül érkezett - 9. sorszámú beadványa e nélkül is tartalmazza azt a nyilatkozatot, amelyből

megállapítható, hogy az ítéletet mennyiben kéri megváltoztatni, és hogy azt mivel indokolja. A fellebbezés részletes indokainak elmaradása pedig - a következetes bírói gyakorlat szerint - csupán azt eredményezheti, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú eljárásban már előadottak figyelembevételével bírálja felül az elsőfokú ítéletet. A fellebbezésnek érdemi vizsgálat nélkül való elutasítására ilyen esetben nem kerülhet sor (BH.1987.169.; BH.1987.45.).

Ezért az ítélet tábla a II. r. alperesnek az őt marasztaló elsőfokú ítélet elleni fellebbezését - a Pp. 256/A.§ (1) bekezdés f) pontja alapján tárgyaláson kívül - érdemben bírálta el, melynek során a Pp. 253.§ (3) bekezdése szerint nem érintette az ítéletnek az I. r. alperessel kapcsolatos, nem fellebbezett rendelkezéseit.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a döntéshez szükséges tényállást a rendelkezésre álló adatok alapján eljárási szabálysértés nélkül megállapította. Az abból levont következtetéseivel, érdemi döntésével az ítélet tábla indokaira is kiterjedően mindenben egyetértett és a fellebbezésben hivatkozottakra figyelemmel tartotta szükségesnek csak az alábbiak kiemelését:

A II. r. alperes a fellebbezésében - az elsőfokú bíróság felhívása ellenére - nem jelölte meg, hogy az elsőfokú bíróság mely részében állapította meg iratellenesen, illetőleg helytelenül a tényállást, így az ítélet tábla ezt a fellebbezési hivatkozást a felterjesztett iratanyag áttanulmányozása alapján nem találta megalapozottnak. A fellebbezés a továbbiakban nem hivatkozik semmilyen olyan tényre, vagy körülményre, amelyet az elsőfokú bíróság a döntése meghozatalánál tévesen, vagy indokolatlanul figyelmen kívül hagyott volna. Ezért az ítélet tábla is az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást tekintette irányadónak.

A felperes által a II. r. alperes ellen érvényesített igény - a nem vitás tényállás szerint - a ...-ben, 2009. október 20. napján aláírt „Szállítási szerződés és jelzálogjogot alapító okirat”-on, az annak 7. pontja szerint a II. r. alperes által vállalt készfizető kezességén alapul. A jogvita elbírálásánál abból kellett kiindulni, hogy a fenti okirat aláírásával a felperes és a II. r. alperes között érvényes készfizető kezességi szerződés jött létre, amelyet a II. r. alperes sem az elsőfokú eljárás során, sem a fellebbezésében nem is vitatott.

A Ptk. 273. § (1) bekezdése szerint a kezes kötelezettsége ahhoz a kötelezettséghez igazodik, amelyért kezességet vállalt; érvényesítheti azokat a kifogásokat, amelyeket a kötelezett érvényesíthet a jogosulttal szemben.

Az irányadó tényállás szerint a felperes - a szállítási szerződésen alapuló - vételár-követelésével szemben az I. r. alperes (akinek kötelezettsége teljesítéséért a II. r. alperes készfizető kezességet vállalt) szavatossági kifogást emelt. Az elsőfokú bíróság ugyanakkor helyesen foglalt állást abban, hogy a felperest, mint az áru átruházóját (szállítót) terhelő, a Ptk. 379.§ (1) bekezdése szerint a Ptk. 305.§ (1)-(3) bekezdése alapján fennálló szavatossági felelőssége megállapításához, a Pp. 164.§ (1) bekezdése értelmében a perben az arra hivatkozó alpereseknek (így a készfizető kezesi felelőssége alóli mentesülése érdekében a II. r. alperesnek is) bizonyítania kellett, hogy a teljesítéskor hibás volt a felperes által szolgáltatott termék. Osztotta az ítélet tábla azt a - határozat indokolásában tett - megállapítást is, miszerint az alperesek arra vonatkozóan, hogy az áru a teljesítéskor

hibás volt, a bizonyítási kötelezettségüknek annak ellenére nem tettek eleget, hogy a bíróság a 2010. szeptember 9-én tartott tárgyaláson hozott - és a jogi képviselők részére tértívevényel igazoltan 2010. szeptember 21. napján kézbesített - 4. sorszámú végzésében a Pp.3.§ (3) bekezdésében írtaknak megfelelően a bizonyítás szükségességéről, a bizonyítási teherről, a bizonyítatlanság következményeire történő figyelmeztetése mellett a feleket előzetesen tájékoztatta. Ezzel összefüggésben is alaptalan a II. r. alperesnek az a fellebbezési hivatkozása, mely szerint az elsőfokú ítélet iratellenes megállapítást tartalmaz.

A felterjesztett, perben rendelkezésre álló iratok között az ítélet tábla megállapítása szerint sincs olyan, amely a felperes állításával szemben alkalmas lenne annak minden kétséget kizáró bizonyítására, hogy az I. r. alperes által a felperes telephelyéről nem vitásan elszállított 850 tonna cementnek a szolgáltatás átvételekor olyan hibája volt, amely miatt az alkalmatlan volt a rendeltetésszerű használatra. Ennek bizonyítására az alperesek (így a II. r. alperes) további bizonyítást nem ajánlottak fel, egyéb bizonyítékot nem szolgáltatott annak ellenére, hogy jogi képviselőjük az elsőfokú bíróságtól erre kifejezett felhívást kapott.

A kifejtettre tekintettel az elsőfokú bíróság a peres felek által szolgáltatott adatokból a bizonyítatlanság tényét helyesen a II. r. alperes terhére értékelve okszerű, és helyes következtetést vont le arra vonatkozóan, hogy a hibás teljesítésre való hivatkozás a II. r. alperes részéről is alaptalan volt, ezért nem eredményezhette a készfizető kezesség alóli mentesülését, amit szintén nem alapoz meg az, hogy az I.r. alperessel szemben az őt marasztaló ítéleti rendelkezések (rész)jogerőre emelkedtek. A Ptk. 274.§-ának (2) bekezdése szerint ugyanis a készfizető kezes nem követelheti, hogy a jogosult a követelését előbb a főkötelezettől hajtsa be. A hitelező akár az adós, akár a készfizető kezes, akár mindkettejük ellen fordulhat. A Ptk. 337.§-ának (1) bekezdése szerint minden kötelezett az egész szolgáltatással tartozik, ez alól bármelyikük annyiban mentesül, amennyiben a másik teljesített. Arra pedig, hogy az I.r. alperes a felperes részére a perbeli követelést akár részben teljesítette volna, a fellebbezés elbírálásának időpontjában nincs peradat.

A leírtak alapján az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletének - nem fellebbezett részét nem érintve - fellebbezett részét a Pp. 253.§ (2) bekezdése és a Pp. 254.§-ának (3) bekezdése szerint - saját helyes indokai alapján - helybenhagyta.

Az eredménytelenül fellebbező II. r. alperes a másodfokú eljárásban is pervesztes lett, ezért a Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján köteles megfizetni a felperesnek a másodfokú eljárásban ügyvédi munkadíjból eredően keletkezett másodfokú perköltségét is, amelynek összegét az ítélet tábla - a Pp. 79.§ (1) bekezdése szerint, hivatalból - a pertárgyérték alapulvételével, „A bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről” szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§ (2) bekezdésének a), b) pontja, (5) bekezdése és 4/A.§-ának (1) bekezdése szerint, de a benyújtott fellebbezési ellenkérelem megszerkesztése érdekében kifejtendő ügyvédi tevékenységre figyelemmel a (6) bekezdés alkalmazásával (27%-os mértékű áfa-t is tartalmazó) mérsékelt összegben állapította meg, figyelembe véve azt is, hogy a másodfokú eljárásban tárgyalás tartására nem került sor.

A II. r. alperes illetékfeljegyzési jog kedvezményben részesült. Ezért a helyette az állam által előlegezett, „Az illetékekről” szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 46.§ (1) bekezdésének - időközben már módosult, de a fellebbezés benyújtásának időpontjára tekintettel a jelen esetben még alkalmazandó - 2011. november 30. előtt hatályban volt rendelkezése szerinti 900 000 Ft le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13.§-ának (1) bekezdés és 15.§ (1) és (3) bekezdése alapján köteles megtéríteni az államnak.

Debrecen, 2012. május hó 25. napján

Dr. Madarász Anna sk a tanács elnöke, Dr. Riczu András sk előadó bíró, Cogoiné Dr. Boros Ágnes sk bíró

A kiadmány hitelül:

Kiadó